

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: Socratis og Xantippes Gifftermaal

Citation: Worm, Jacob: "Socratis og Xantippes Gifftermaal", i Worm, Jacob: *Wormiana / samlede af Erik Sønderholm ; udg. af Poul Lindegård Hjorth. - [Kbh.] : C. A. Reitzels, 1994*, udg. af Erik Sønderholm og Poul Lindegård Hjorth , [1968]-1994, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm04tom-shoot-workid53737/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Wormiana / samlede af Erik Sønderholm ; udg. af Poul Lindegård Hjorth. - [Kbh.] : C. A. Reitzels, 1994*

3r

[2.] *Socratis og Xantippes*
Gifftermaal

Siungis som: *Phyllis* sad udi een Skøyte

1

Socrater i Glæde boode
Straalerne ham ey forloode
Som af Lykkens Sooi nedgik
Lykken som med udstrakt Vinger
Over ham sig Viit udsvinger
Efter ynsk hand alting fik.

2.

Dødens bleege had omspender
Lykkens Time-glas udreuder
Der hans Kierist hun blev quæst
Vdaf dødens skarpe pille
Ti hun maa til graven iile
Da hun bleev een Orme-Giest.

3.

Hand paa ny mon siden beyle
Bruden hannem ey mon feyle
Ti hand ja fik paa den Mø
Fiin og favr *Xantippe* tykkis
Viide det kun siden lykkis
Paa den eenlig langsom Ø.

3v

4

Neppe var det Par trelover
Hand jo Bruden ilde hover
Ti hun er saa spodsk og Spansk
Hun udspruder gald' og Gnister

Og ad ham med Nakken hvister
Ti hun holder sig paa Fransk.

5

Hun paa Dyd vil neppe arte
Manden vil hun ey opvarte
Men gid heller spillet Kaart
Med de unge Spotte-Gøge
Og med Ieffe-Syge Høge
Løber saa fra Manden bort.

6.

Hun til gierning er v-firtig
I huus-holdning ikke Virtig
Barnet end i ærmet ber
Hand fortaadt er med den Gente
Ti hand monne penge vente
Der dog ey een Skilling er.

7.

Hun vel haver lærdt at svandse
Og kand sig vel lade fandse
Vdaf hver een *Courtisan*
Hun har mange stolte Noder
Daatter flekter jo paa Moder
Efter gammel dags Sædvan.

8.

Gaar øl kand hun ikke brygge
Men at hun skal ey i Rygge
Fange String og Side-Verk
Møed og viin kand hun vel drikke
Og lar sig da gjerne flilcke
Før sig og i Moders Serk.

9
Een Ret Mad kand hun ey kaage
Men gid heller sidt at snaage
Og vel hørt paa Fadder-Snak
Hun veed ey een grød at lave
Men af Ruusen tit mon rave
Med det Rutte-Soster-Pak.

4v

10.
Hun vel syvnis noget yndig
I et huus er dog v-kyndig
Hun kand ikke giøre Malt
Gaar Brøød kand hun ikke bage
Derfor monne hun sig klage
Slikt besværligt hende falt.

11.
Manden er hend' ey til Maade
Ti meen hun, at hun vil raade
Buxente hun have vil
Hannem derfor hun forakter
Med de haarlig Stoltheds Fakter
Strunk og stiv hun sig anstil.

12.
Socrates, ô Gud dig bedre
At hun dig dog ey vil hødte
Og at du forraadt er saa
Du har faat een Gluc og Gente
Som dog penge har paa Rente
Sækken du og have maa

5r

13.
Du est lide da bedaaret
Med den Bruud du har udkaaret

24

Som er kun et barn endnu
Hun veed ey dit huus at raade
Og at tiene dig til baade
Een ey haver slikt i hu

14

Socrates har Gaard og grunde
Vil sig kiøbe Skov og Lunde
Han har Æng og agre nok
Faar og øxen, Koorn og Kierne
Feyl i hauser dog den Stierne
Som kand vokte denne Flok.

15

Hand er simpel dog opriktig
Indklaag snedig og forsiktig
Tenker meer end som hand tal
Hand ey ækter *Complementer*
Som forlokker unge Gienter
Hand ey skiøder prunk og pral.

5v

16.

Nippert kand hand ikke dantse
Kand dog storme til den Skantse
Som omringer Pigers Leyr
Courtasi ham ey befalder
Slekt hand Narreri jo kalder
Vinder dog i Sengen Seyr.

17.

Mens hun derimod er svatsig
I gemytter og *Couratfig*
Holder sig flux bed' end hand
Hun er pudret og poleret.

Ja med Rooser udstafferet
Ham hun akter ey ved grand.

18.

Hvor kand saadan *Damme* spinde
Vinde, hæspe eller tvinde
Bage, brygge, kjerne Smør
Hun og ikke veed at slakte
Og haus-gjærning ey vil akte
Som dog hendis Kald Ved-Bør.

6r

19.

Hand er from udi Gemyttet
Fromhed hun har aldrig skyttet
Ti hun er saa haard som Staal
Næse-Kast og spotske Míner
Frykter Jeg ham offte pínér
Hand maa smage Knur og Kaal.

20.

Pudrede *perucque*-Mager
Hendis hjerter meer behager
End sin egen ækte-Snut
Pande-haar og pudrer Løkker
Frem for Sy-Skritin og for Rokker
Elskis af den keelne Glut.

21.

Socrates er spøtt, men sikker
Giekket hannem sielden stikker
Hand alvorlig skiemte veed
Hand ey akter verdens Noder
Vei gulvet hand ey røder
Eller skraber som een Geed.

26

6v

22

Slig alvorlighed ey tekkis
For hand ikke net kand giekkis
Med dænd unge Lefle-degg'
Pennen hand dog vel kand bruge
Og i Brudens have luge
Faar hand kun vel Smer og æg

23

Jeg Veed ey hvad Jeg skal sigte
De er ey hver andris Lige
Hand ey hende tienlig er
Men hvi saae hand sig ey fore
Før hand beyler til de Vaare
Sorg og suk hand derfor ber.

24

Sovners ô Gud dig raade
Lilde Koore, Gud dig naade
Begge ilde er udsat
Han een ældre Mage tiende
Hun een *Courtisan* mon venne
Begge ynsker Jeg good Nat.

1672: